

Γράφει ο **kokkiniotis**

Το Σάββατο 25 Οκτωβρίου 2014, στο Μουσείο Εθνικής Αντίστασης στην Ηλιούπολη, έγινε η εκδήλωση - βιβλιοπαρουσίαση του δίτομου έργου με όλα τα δημοσιευμένα κείμενα του Νίκου Ζαχαριάδη για την περίοδο 1940-1947: Α' τόμος, «**Ιστορικά Διλήμματα - Ιστορικές Απαντήσεις, 1940-1945**» και Β' τόμος, «**Υπέρ Βωμών και Εστιών, 1946-1947**». Την εκδήλωση διοργάνωσαν οι Εκδόσεις Καστανιώτη και ο Όμιλος Ηλιούπολης «Κώστας Βάρναλης».

Μίλησαν κατά σειρά:

Ο δημοσιογράφος - ιστορικός ερευνητής **Περικλής Καπετανόπουλος** που συντόνιζε την εκδήλωση.

Ο **Γιώργος Πετρόπουλος** και ο **Νίκος Χατζηδημητράκος**, που είχαν την ιστορική επιμέλεια του δίτομου -μέχρι στιγμής- έργου.

Ο ηθοποιός **Γιώργος Κοτανίδης**, παλαιότερα στέλεχος του ΕΚΚΕ και της ΑΑΣΠΕ.

Ο γιός του Νίκου, **Σήφης Ζαχαριάδης**.

-Η φιλόλογος και γλωσσολόγος **Ανέκε Ιωαννάτου** που είχε ανακοινωθεί ως ομιλήτρια, λόγω απρόβλεπτου κωλύματος δεν μπόρεσε τελικά να παρευρεθεί, ενώ οι διοργανωτές προανήγγειλαν και μια έκπληξη μετά το τέλος του πρώτου μέρους της παρουσίασης...

Συγκινητική ήταν η παρουσία παλιών αγωνιστών και συντρόφων του Ν. Ζαχαριάδη.

Η αίθουσα των εκδηλώσεων δεν χώρεσε όλους όσοι θέλησαν να παρευρεθούν στην εκδήλωση και αυτοί, όπως επισήμανε ο συντονιστής Περικλής Καπετανόπουλος, είχαν πλουραλιστική ιδεολογική και πολιτική προέλευση. Κάτι ανάλογο είχε συμβεί και στη 'δεύτερη κηδεία' του Γραμματέα του ΚΚΕ, εκείνο το βροχερό Σάββατο στις 29 του Δεκέμβρη του 1991 στο Α' Νεκροταφείο. Είναι προφανές ότι, πέρα από την πολιτική άποψη που έχει ο καθένας για τα ιστορικά γεγονότα που σφράγισαν την πορεία της ελληνικής αριστεράς και του κομμουνιστικού κινήματος στη χώρα μας, ο Νίκος Ζαχαριάδης συμβολίζει μια ολόκληρη εποχή αγώνων και θυσιών για μια κοινωνία

ελεύθερη από τα δεσμά της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Αγώνων που συνεχίζονται στις δύσκολες μέρες μας.

Τι είναι όμως αυτό, που ακόμα και σήμερα κάνει επίκαιρη τη συζήτηση για το Νίκο Ζαχαριάδη και το έργο του; Στο ερώτημα αυτό έδωσε ενδιαφέρουσες απαντήσεις η ομιλία του **Γιώργου Πετρόπουλου**.

Στην αρχή της ομιλίας του επίσης, διάβασε απόσπασμα από το γνωστό **γράμμα** του Ζαχαριάδη για τον ελληνοϊταλικό πόλεμο, θεωρώντας το υπόδειγμα σύνδεσης τακτικής - στρατηγικής:

«Έπαθλο για τον εργαζόμενο λαό, και επιστέγασμα για το σημερινό του αγώνα, πρέπει να είναι και θα είναι, μια καινούργια Ελλάδα της δουλειάς, της λευτεριάς, λυτρωμένη από κάθε ξενική ιμπεριαλιστική εξάρτηση κι από κάθε εκμετάλλευση, με έναν πραγματικό παλλαϊκό πολιτισμό.»

“Ο Νίκος Ζαχαριάδης σφράγισε τη σύγχρονη ελληνική Ιστορία”. «Δεν υπάρχει πέτρα να σηκώσεις στη σύγχρονη ελληνική ιστορία, και να μη βρίσκεται κάτω από αυτήν ο Νίκος Ζαχαριάδης και το κόμμα του», πρόσθεσε ο ομιλητής, αναδεικνύοντας στη συνέχεια τη σημασία του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα. Προανήγγειλε την ανάδειξη της θεωρητικής συμβολής του Ν. Ζαχαριάδη ο οποίος, όπως είπε, σε ηλικία 21 ετών μετέφραζε τον Λουδοβίκο Φόουερμπαχ και Το τέλος της κλασικής γερμανικής φιλοσοφίας. Τελειώνοντας, προανήγγειλε επίσης την έκδοση του ημερολογίου της Ρούλας Κουκούλου, το οποίο στη διάρκεια της φυλάκισής της συνέχισε να

συμπληρώνει ο σύζυγός της Νίκος ‘αλληλογραφώντας’ τρόπον τινά μαζί της. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε σε κάποια εγγραφή στο ημερολόγιο αυτό, όπου ο Ζαχαριάδης γράφει παραλληλίζοντας την **Πέμπτη Συμφωνία του Μπετόβεν** με την πορεία του αγώνα στην Ελλάδα από το σκοτάδι προς το φως.

Ο **Ν. Χατζηδημητράκος** ξεκίνησε την ομιλία του όπως θα δείτε, παρουσιάζοντας ένα ιστορικό ντοκουμέντο: Την **πρώτη δημόσια γραπτή παρέμβαση** του Ν. Ζαχαριάδη στην κομματική φιλολογία, στο **Ριζοσπάστη της 26ης Μαΐου του 1925**. Πρόκειται για ένα κείμενο που αναφέρεται στη συνδιάσκεψη νεολαίων Μακεδονίας και Θράκης που έγινε τον Απρίλη του 1925 στην Θεσσαλονίκη και το υπογράφει σαν «**Κόλιας Κούτβης**». Στη συνέχεια αναφέρθηκε σε πολλά ιστορικά ντοκουμέντα.

Ακολούθησε η ομιλία του ηθοποιού **Γιώργου Κοτανίδη**, ο οποίος αναφέρθηκε και σε ένα συγκινητικό περιστατικό: Τη γνωριμία του με μια από τις πιο ευγενικές μορφές του Δημοκρατικού Στρατού, τον **Γιώργη Καλλιανέση (Μεσσήνη)**. Στα βιβλία του Αλέξη Πάρνη περιγράφονται η διπλή εξορία και οι διώξεις που υπέστη ο αξιωματικός αυτός του ΔΣΕ.

(Ας μας επιτραπεί εδώ η αναφορά σε ένα χαρακτηριστικό περιστατικό που μας ήρθε συνειρμικά στη μνήμη: Ένας αγωνιστής της αριστεράς, που συμπτωματικά αναπαύεται ακριβώς δίπλα από τον τάφο του

Γ. Καλλιανέση, είχε αναλάβει επί κατοχής με συναγωνιστές του να προσεγγίσουν έναν βοσκό σε ορεινή περιοχή της Ηπείρου. Είχαν την αποστολή, αφού πρώτα τον 'τσεκάρουν', να του ζητήσουν να ειδοποιεί την οργάνωση για τις κινήσεις των στρατευμάτων κατοχής από την επίκαιρη θέση που βρισκόταν. Έσπαγαν το κεφάλι τους στη διαδρομή, πώς θα καταλάβουν 'τι καπνό φουμάρει' για να τον εμπιστευθούν. Φτάνοντας όμως στη στάνη χωρίς αυτός να τους έχει αντιληφθεί, το πρόβλημα λύθηκε αυτομάτως: Τον άκουσαν να τραγουδάει μόνος του στην ερημιά το τραγούδι του Ζαχαριάδη...)

Αναρωτήθηκε επίσης ο Γ. Κοτανίδης, ποια θα ήταν η εξέλιξη της ελληνικής αριστεράς, αν ο Νίκος Ζαχαριάδης δεν είχε το γνωστό τραγικό τέλος και επέστρεφε στην Ελλάδα του 1974. Το ρητορικό αυτό ερώτημα προκάλεσε αίσθηση στο ακροατήριο. Ίσως πολλοί φαντάστηκαν να επαναλαμβάνεται η σκηνή του 1945, όταν ο Νίκος Ζαχαριάδης επιστρέφοντας από το Νταχάου, ανέβηκε απροειδοποίητα τα σκαλιά των γραφείων του ΚΚΕ και είπε στους εμβρόντητους συντρόφους του: «Γειά σας, είμαι ο γραμματέας του κόμματος»...

Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο γιός του Νίκου, **Σήφης Ζαχαριάδης**, για να περιγράψει την άλλη πλευρά του πατέρα του, τον ανθρώπινο Νίκο Ζαχαριάδη όπως τον έζησε καθώς και τη γνωριμία του σε ηλικία έξι χρονών με τον Αλέξη Πάρνη.

Η έκπληξη που είχαν προαναγγείλει οι διοργανωτές, ήταν ιδιαίτερα συγκινητική για όλους όσοι παραβρέθηκαν: Ο αγωνιστής ποιητής και πολυβραβευμένος λογοτέχνης **Αλέξης Πάρνης**, προσωπικός φίλος του Νίκου Ζαχαριάδη, μίλησε για τον φίλο του προσεγγίζοντάς τον μέσα από την ποίηση απαγγέλλοντας μάλιστα και ορισμένα ποιήματά του. Ολόκληρη η ομιλία και οι απαγγελίες του Αλέξη Πάρνη παρουσιάζουν **εξαιρετικό ενδιαφέρον...**

Όπως ανέφερε ο συντονιστής της εκδήλωσης Περικλής Καπετανόπουλος, ήταν ιστορική η στιγμή που ακούσαμε τον θαλερότατο Αλέξη Πάρνη (Σωτήρη Λεωνιδάκη) να σπάει τη σιωπή του για πρώτη φορά από το 1956.

[Δείτε στα βίντεο που ακολουθούν ολόκληρη την σημαντική αυτή εκδήλωση.](#)

Άνοιγμα από τον συντονιστή Περικλή Καπετανόπουλο:

Η ομιλία του Γιώργου Πετρόπουλου:

Η ομιλία του Νίκου Χατζηδημητράκου:

Η ομιλία του Γιώργου Κοτανίδη:

Η ομιλία του Σήφη Ζαχαριάδη:

Η ομιλία του Αλέξη Πάρνη:

Σύντομη παρέμβαση του Τάσου Μπάλλου:

Ένα σχόλιο - ρητορικό ερώτημα από τον Γιώργο Κοτανίδη και το κλείσιμο της εκδήλωσης από τον συντονιστή Περικλή Καπετανόπουλο: